

Posudek oponenta bakalářské práce

Jan Žežula: Počátky a současnost sociální práce a sociální prevence na příkladu jednoho z prvních nízkoprahových klubů v ČR

Ondřej Štěch

Práce Jana Žežuly se o nízkoprahových klubech se pohybuje na pomezí sociologie a orální historie. Zabývá se vývojem především terénní sociální práce v ČR, a institucí nízkoprahových klubů. Metodologicky uvádí svou práci jako případovou studii, ovšem věnuje poměrně velkou pozornost kontextu, souvislostem a širšímu rozvoji příbuzných institucí, nejedná se tedy o typickou „case study“ zaměřenou čistě na klub Agora v Chrudimi. Pozitivně hodnotím snahu překonat dělení na teoretickou a praktickou část, zde jednotlivé oddíly kombinují informace z knih s daty z výzkumu.

Z kritických bodů uvádím v první řadě to, že ono propojení vlastních dat a teorie není úplně dotaženo. Řada částí připomíná spíše konvenční zpracování základních pojmů a kontextu, které je občas doplněno či okořeněno autentickými výroky informátorů; naproti tomu poslední, osmá kapitola je klasickým výzkumem. Organičtější propojení by vyžadovalo např. v kapitole o financování probrat situaci, ve které se nacházejí sociální služby v ČR, a zároveň do hloubky popsat fungování chrudimského klubu v tomto ohledu. To se ale neděje, proto lze říci, že standardní dělení není zcela překonáno. Nakonec pouze zmíním, že práce působí místy jazykově nedotaženě, a v poslední části (8.3) téměř jako by byla přerušena v průběhu psaní.

Ve svém celku je práce Jana Žežuly kvalitní, za její silnější stránku považuji promyšlenost koncepce, za slabší zpracování. Navrhuji ji k obhajobě se stupněm **velmi dobře**.

V Koberku dne 19. srpna 2013

Ondřej Štěch

